

OTVORENO PISMO PREDsjedNIKU VLADE RH

U Zagrebu, 13. ožujka 2016.

Poštovani predsjedniče Vlade!

Iskreno nas je obradovao Vaš demokratsko-kultivirani pristup društvenom dijalogu i sindikatima. S obzirom da je to, nakon četiri godine monološke političke kulture, bitna promjena u hrvatskoj stvarnosti, nismo oklijevali to javno istaknuti. Međutim, to je tek način. On uvelike ovisi o Vašoj osobnosti.

Pitanje sadržaja ipak je puno važnije pitanje. Ono ovisi o idejama i interesima koji Vas nose. Iznenadili ste nas na prvom sastanku jednim preciznim i nama pomalo neugodnim pitanjem: jesmo li u socijalnom dijalogu ikada postavili pitanje zajedničkog cilja? Ja Vam sada isto takvo pitanje uzvraćam. Naime, tisuće građana zanima kojem će to cilju Vaše nesumnjive sposobnosti, iskustvo i karakter poslužiti?

Ako je to financijska konsolidacija i rast (što samo u dugome roku nije oksimoron), onda to nije cjeloviti odgovor. Naime, u političkom smislu nije manje važno pitanje tko će cijenu te promjene platiti, u kojem roku, kao i tko će njene eventualne plodove uživati. Ili, drugim riječima, hoćemo li demontirati socijalnu državu i mijenjati temeljne vrijednosti hrvatskog društva ili ćemo osigurati pravednu raspodjelu, kako tereta, tako i plodova u korist narodne većine. Hoćemo li uopće brinuti o pravednosti?

Je li ona svrha Vašeg djelovanja ili ćete slijediti vrijednosti svijeta iz kojega Vi dolazite, svijeta koji naivno misli da je političko pitanje u tehničko-računovodstvenoj dimenziji, da su makroekonomske teškoće rješive mikroekonomskim metodama, da je državu moguće voditi kao poduzeće i da bogatstvo uske manjine na koncu uvijek iscuri i do običnih građana (trickle down).

Na ta pitanja nemamo još uvijek odgovor, a s nama sadržajni razgovor o tome niste vodili.

Možda se odgovor nazire u imenovanju gospodina Davora Huića Vašim savjetnikom. Bojimo se da niste upoznati s njegovim dosadašnjim djelovanjem, već da Vam je to imenovanje sugerirano iz onih krugova ekonomske moći koji s Vama računaju u zaštiti svojih uskih i kratkoročnih interesa.

Vaša politička budućnost, ako Vam je do nje uopće stalo, ovisi o pitanju hoćete li slijepo slijediti te krugove ili ćete pustiti duhu da se spusti do srca naroda. Ako se međutim, odlučite posvetiti budućnosti običnih osiromašenih ljudi na izlaznim vratima Hrvatske, tada je imenovanje Davora Huića kompromitirajuće na nekoliko razina.

Da ne bi bilo zabune, valja reći da Davora Huića osobno nikada nisam susreo, i da prema njemu nemam nikakve osobne animozitete. Njega sudimo isključivo po javnom djelovanju. Što nam ono govori?

Gospodin Huić je osnivač fantomske udruge Lipa, tzv. poreznih obveznika. Kako su stotine tisuća radnika koje zastupaju sindikati također porezni obveznici, a vjerojatno niti jedan nije član samoproglašene udruge, preostaje mi samo zaključiti da je Lipa udruga *nekih* poreznih obveznika, onih čiji je interes da su porezi na kapitalnu dobit što manji, onih koji financiraju takvu udruhu, onih koji su Vam sugerirali da ga uzmete za savjetnika, onih koji su mu širom otvarali prostor privatnih medija, onih koji u njemu vide teoretskog zagovornika svojih pohlepa.

Udruga Lipa, bez ikakve narodne podrške, postala je utjecajni faktor u zemlji nego udruge sindikata sa stotinama tisuća članova. To je posljedica zastrašujuće moći medijskog posredovanja.

Gospodin Huić otvoreno je, u nizu svojih pamfleta, koji su pretenciozno nazivani komentarima, zagovarao libertarijanska i neoliberalna stajališta, što samo po sebi nije problem osim ako to ne postaje službena politika koja nigdje i nikada nije dobila demokratsku verifikaciju.

Gospodine Oreškoviću, temeljem koje izborne podrške otvarate put ljudima koji potkopavaju temelje ustavnih vrednota ove zemlje? Kada ste to zatražili i dobili na izborima? Je li to HDZ-ov tajni program ili nečiji tuđi tajni program?

Huićeva stajališta su suprotstavljena njemačkom ordoliberalizmu (manifestiranom u preporukama IFO instituta). Ona su suprotstavljena socijalnoj naravi kanadske države ali i suprotstavljena europskom socijalnom modelu. Ono što je u svijetu i teorijski i praktički na zalasku, u Hrvatskoj je na izlasku.

Naime, Huićeve primordijalne ideje svode se na odustajanje od socijalne države, na reduciranje države na minimalne funkcije (vojsku, policiju...), na radikalno smanjenje državne potrošnje a time i svega što ona građanima nudi, na izrugivanje socijalnoj pravdi i sigurnosti, na zagovaranje slabljenja sindikata, privatizaciju na svim mjestima gdje to ima i nema smisla, na deregulaciju koja otvara put pravu jačega, itd.

Huić emitira jednosložne slike ukalupljenih dogmi, paušalna i nediferencirana stajališta, isforsirana neistinama i tako zapravo umjesto analitičnosti svedena na običnu propagandu vulgarno interpretiranih neoliberalnih učenja. On sužava hrvatsku stvarnost uslijed skotomskog sindroma (sljepila proizašlog iz uvjerenja – Freudov termin) i kao takav ne može Vam u političkoj areni biti od pomoći.

Naši se članovi pitaju: zar će to biti Vaš savjetnik za unutarnju politiku? Kakve će on Vama savjete davati po pitanju jednake dostupnosti siromašnih građana obrazovanju i zdravstvu... Kakav će biti savjet po pitanju socijalnog dijaloga? Mi znamo odgovor.

Hoćete li te savjete provoditi? Ako hoćete, morate znati da imenovanje Davora Huića potkopava vjerodostojnost Vaših riječi kada se radi o suradnji sa sindikatima i radnim ljudima u zemlji. Ako pak nećete, onda ćete pretvoriti gospodina Huića u državnog uhljeba (tako popularan i uvredljiv termin koji baš on voli).

Zaključio bih da imenovanje Davora Huića ima prvorazredni politički značaj (obrnuto proporcionalan značaju same osobe), puno važniji od prizemnih aktualnih političkih prepucavanja, ali na istoj fundamentalnoj razini kao i pitanje antifašizma.

Predlažem Vam da imenujete još jednog savjetnika za unutarnju politiku iz redova ljudi koji će zastupati ideje socijalne pravde.

Takvih ima jako puno i u HDZ-u. Omogućite si sukob mišljenja u Vašem okruženju, jer samo on daje plodove.

S poštovanjem,

Vilim Ribić,
Predsjednik Matice hrvatskih sindikata